

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 4810/2020
29.10.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија Слађане Накић Момировић, председника већа, Добриле Страјина, Марине Милановић, Бранислава Босиљковића и Данијеле Николић, чланова већа, у правној ствари тужилаца АА из ..., село ..., ББ из ..., село ..., ВВ и ГГ, обоје из ..., село ..., ДД из ..., село ..., ЂЂ из ..., село ..., ЕЕ из ..., село ..., ЖЖ из ..., село ... и ЗЗ из ..., чији је заједнички пуномоћник Петар Ракочевић, адвокат из ..., против туженог „Philip Morris Operations“ АД са седиштем у Нишу, чији је пуномоћник Младен Аврамовић, адвокат из ..., ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужилаца АА, ББ, ВВ, ГГ, ДД, ЂЂ и ЖЖ изјављеној против решења Апелационог суда у Београду Гж 3852/18 од 14.05.2020. године, у седници одржаној 29.10.2020. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужилаца АА, ББ, ВВ, ГГ, ДД, ЂЂ и ЖЖ изјављеној против решења Апелационог суда у Београду Гж 3852/18 од 14.05.2020. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена ревизија тужилаца АА, ББ, ВВ, ГГ, ДД, ЂЂ и ЖЖ изјављена против решења Апелационог суда у Београду Гж 3852/18 од 14.05.2020. године.

О б р а з л о ж е њ е

Решењем Вишег суда у Београду П 616/14 од 31.01.2018. године, ставом првим изреке, обавезан је тужени да тужиоцима АА, ББ, ЖЖ, ЂЂ и ДД на име трошкова поступка плати 2.074.460,00 динара. Ставом другим изреке, обавезан је тужени да тужили ГГ на име трошкова поступка плати 372.000,00 динара. Ставом трећим изреке, обавезани су тужиоци ЕЕ, ЗЗ и ВВ да туженом на име трошкова поступка плате 335.500,00 динара.

Решењем Апелационог суда у Београду Гж 3852/18 од 14.05.2020. године, ставом првим изреке, преиначено је првостепено решење у ставу првом и другом изреке, тако што је обавезан тужени да тужиоцима АА, ББ, ГГ, ДД, ЂЂ и ЖЖ на име трошкова поступка плати 1.425.710,00 динара. Ставом другим изреке, одбијени су захтеви странака за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажног решења донетог у другом степену тужиоци АА, ББ, ВВ, ГГ, ДД, ЂЂ и ЖЖ благовремено су изјавили ревизију, због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној у смислу члана 404. Закона о парничном поступку.

Чланом 404. став 1. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11, 18/20) прописано је да ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се разматра правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебне ревизије), док је ставом 2. истог члана прописано да о дозвољености и основаности ревизије из члана 1. овог члана одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Ревизијом се побија одлука о трошковима поступка, о чему је другострепени суд одлучио уз примену одредаба закона који регулишу право странке на накнаду трошкова и њихову висину. Наиме, применом члана 154. став 1. Закона о парничном поступку, приликом одлучивања које ће трошкове досудити странци, суд ће узети у обзир само оне трошкове који су били потребни ради вођења поступка, а о томе који су трошкови били потребни, као и о износу трошкова, одлучује суд ценећи све околности. Имајући у виду напред наведено, ценећи испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије, Врховни касациони суд је имао у виду да из навода ревизије тужилаца не следи да постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса, односно правних питања у интересу равноправности грађана, а не постоји ни потреба новог тумачења права, као ни неуједначена судска пракса, па нису испуњени услови из члана 404. став 1. ЗПП.

Са напред наведених разлога одлучено као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. ЗПП, Врховни касациони суд је утврдио да ревизија није дозвољена.

Чланом 420. став 1. ЗПП, прописано је да странке могу да изјаве ревизију против решења другостепеног суда којим је поступак правноснажно окончан, ставом 2. истог члана прописано да ревизија против решења из става 1. овог члана није дозвољена у споровима у којима не би била дозвољена ревизија против правноснажне пресуде, а ставу 6. истог члана да у поступку поводом ревизије против решења сходно се примењују одредбе закона о ревизији против пресуде.

Чланом 28. став 1. ЗПП прописано је да ако за утврђивање стварне надлежности, права на изјављивање ревизије и у другим случајевима прописаним у овом закону меродавна вредност предмета спора, као вредност предмета спора узима се само вредност главног захтева, док је ставом 2. истог члана прописано да камате, уговорна казна и остала споредна тражења, као и трошкови поступка не узимају се у обзир ако не чине главни захтев.

У овом случају ревизијом тужилаца побија се правноснажно другостепено решење о трошковима поступка. Трошкови поступка представљају акцесорно потраживање, па се према члану 28. ЗПП не узимају у обзир приликом оцене права на изјављивање ревизије у ситуацији када не чине главни захтев. У том смислу ни ревизија против правноснажног решења о трошковима поступка не може се изјавити на основу члана 404. ЗПП, али ни по члану 403. став 2. тачка 2. ЗПП, без обзира на то што

је другостепени суд преиначио првостепено решење којим је одлучено о трошковима поступка.

Са напред наведених разлога, на основу члана 420. став 6. у вези члана 413. ЗПП одлучено је као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Слађана Накић Момировић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић